

MAZEČ

SŠ manažerská a zdravotnická
a VOŠ zdravotnická s. r. o., Břeclav

Okénko 1. ročníku
Exkurze do ČNB
Na slovíčko s H. Ciprysovou
O ping-pongu s F. Prchlíkem
Beseda o cimbálu s A. Hutařem
Ve stylu Las Vegas
Maturita je za mnou!
... a mnoho dalšího

Školní rok
2024 / 2025
2. číslo
ŠKOLNÍ ČASOPIS

OKÉNKO 1. ROČNÍKU

Už je to devět měsíců, co jsem začala studovat na této škole. V deváté třídě všichni přemýšlí, kam se jejich život bude ubírat dál, a u mě tomu nebylo jinak. Procházela jsem různé stránky a až v Atlasu školství jsem našla tuto školu, která mě na první pohled zaujala. Blízko domu, obor, kterým se chci zabývat, a ještě malá a útulná škola. Zkrátka vše, co jsem si přála. Poté mi přijde, že vše začalo běžet neuvěřitelnou rychlostí, přihláška na školu, přijímací zkoušky, konec deváté třídy, prázdniny, a než jsem se nadála, byl tady začátek nového roku a můj první týden.

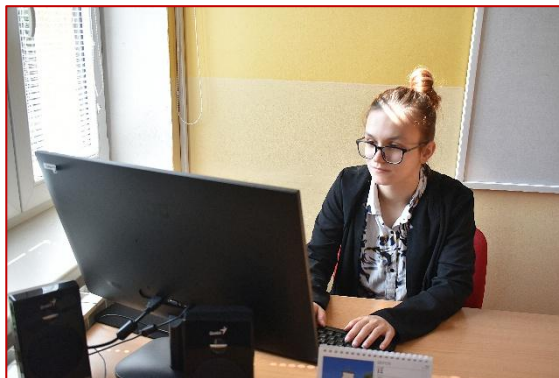
Můj první týden na této škole byl zajímavý a lehce náročný, seznamování s novými spolužáky, učiteli, prostředím a postupem času i předměty. Naštěstí jsme měli hodné učitele, kteří nám při adaptaci na nové předměty pomohli, a různé úkoly, které nás sblížily se spolužáky. Pak už to zas běželo rychlostí blesku, nacházeli jsme si věci, které nás baví. K zálibě

O této škole jsem se dozvěděla od své kamarádky, která ji již navštěvuje. Vyprávěla mi o dobrém přístupu učitelů. To mě velmi zaujalo, protože jsem vždycky chtěla pracovat ve zdravotnictví a pomáhat lidem.

První týden byl plný očekávání a nových zážitků. Seznámila jsem se s učiteli, spolužáky a prostředím školy. I když jsem byla zpočátku

jsme dostali nové předměty, jako je například ošetrovatelství, nebo také předměty, které nás nezaujaly, například somatologie.

To vše proložené krásnými výlety a zajímavými situacemi, jako byla návštěva hodonínské zoo, Den jazyků a spousta dalšího. Proto ani nevím, jak rychle to uteklo, že tady sedím a píšu tento text. Dva měsíce před začátkem prázdnin, které všichni už tak netrpělivě vyhlížíme.

N. M. Kvardová, PS1

Foto: M. Z.

nervózní, rychle jsem si zvykla a začala si školu užít.

Jedním z mimoškolních zážitků, na který ráda vzpomínám, byla exkurze do ZOO Hodonín. Bylo to skvělé zpestření výuky a mohli jsme se lépe poznat mimo školní lavice.

Na škole mě velmi baví odborné předměty, ale nejvíce praxe. Učíme se zajímavé věci, které jednou opravdu využijeme. Baví mě také spolupráce s lidmi a poznávání zdravotnického prostředí.

Myslím si, že by škola mohla více rozšířit nabídku volnočasových aktivit, které by nám pomohly lépe využít čas po vyučování a rozvíjet i jiné zájmy.

Celkově mám ze školy velmi dobrý dojem už z toho důvodu, že jsem našla úžasný kolektiv. Jsem ráda, že jsem si vybrala právě tento obor i školu. Věřím, že mi poskytne kvalitní základ do budoucího povolání.

L. Vadinová, PS1

Foto: M. Z.

EXKURZE DO ČNB

Ve středu 16. dubna 2025 se třídy MM2 a PS2 vydaly na odbornou exkurzi do pobočky České národní banky v Brně. Doprovod nám dělali učitelé Miloslav Němetz a Marek Tkadlec. Celá akce trvala přibližně dvě hodiny a nabídla nám zajímavý pohled do fungování jedné z nejdůležitějších institucí v českém finančním systému.

Hned po příchodu do budovy jsme prošli bezpečnostní kontrolou. Všichni jsme museli projít detektorem kovu a naše kabelky a batohy byly rovněž pečlivě zkontrolovány. Poté si nás převzala paní průvodkyně, která nás nejprve zavedla do přednáškové místnosti. Tam jsme zhlédli prezentaci zaměřenou na rozpoznávání pravosti bankovek a jejich poškození. Zajímavým zpestřením bylo, že jsme si sami mohli tipovat, zda jsou jednotlivé bankovky platné, a zda by je banka v případě poškození vyměnila.

V další části programu jsme si sami ověřovali platnost vlastních bankovek pomocí speciálních přístrojů. Následovala prohlídka místnosti, kde byly vystaveny exponáty týkající se historie i současnosti bankovníctví a České národní banky. Paní průvodkyně nám velmi poutavě popisovala, co všechno se odehrává v den, kdy do brněnské pobočky přijíždějí peníze – od zabezpečení až po pracovní procesy.

Během prohlídky jsme se mohli podívat do různých prostor banky, samozřejmě jen tam, kam nám bylo povoleno vstoupit. Přesto jsme získali dobrý přehled o tom, jak banka funguje a jaké činnosti zde zaměstnanci vykonávají.

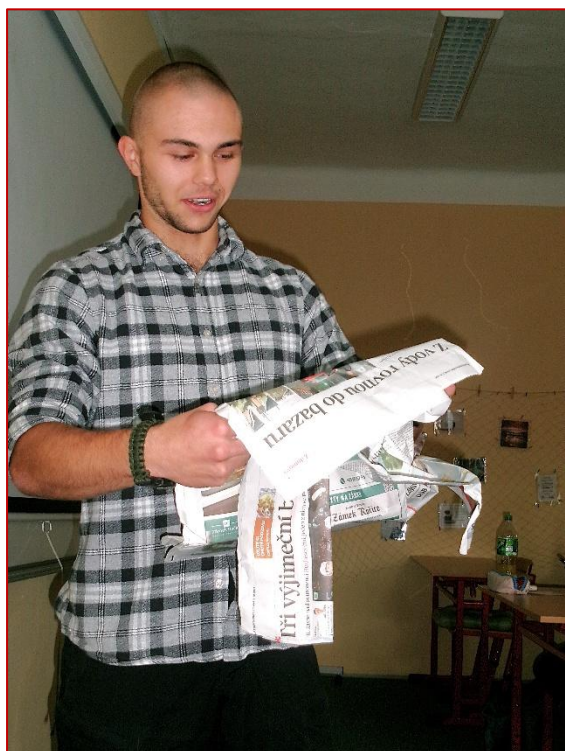
Po skončení akce jsme měli volno. Ti, kteří chtěli, mohli zůstat v Brně a užít si zbytek dne individuálně. Celá exkurze byla přínosná a zajímavá a přiblížila nám reálný svět financí.

*E. Bílková, MM2
Foto: Ing. M. Němetz*

DRAMA NA ZÁPADNÍ ČÁSTI JIŽNÍHO PÓLU

Začátkem března roku 2022 se jedna ze světových organizací zabývající se zkoumáním jižního pólu rozhodla podniknout expedici do jeho západní části. Pro tento úkol bylo vybráno 8 členů výzkumného týmu. Anton Sokolov, ukrajinský velitel výpravy, dále Johann Müller s Hermannem Yungem (tito Němci zastávali role techniků), Američan Robert McArthur a Britové George Watron s Morganem Orwellem, jehož rodiče pocházeli z Indie, se na výpravu vydali jakožto vědci a k ruce měli ještě mladou kanadskou studentku Molly Fitzgeraldovou. Poslední osobou v našem týmu jsem byl já. Zastával jsem roli zdravotníka expedice.

5. května téhož roku jsme byli sbaleni a připraveni vyrazit. Naneštěstí se objevil menší zádrhel. Jedno vozidlo, které jsme měli mít k dispozici, nám bylo na poslední chvíli odřeknuto, a tak nám nezbylo než zredukovat materiál a zásoby. Nešlo o nic nezbytného, vesměs pár snadno nahraditelných

prístrojů a druhý náhradní generátor elektrického proudu, o kterém jsme si všichni mysleli, jakou je zbytečností. To jsme však ještě netušili, jak moc nám bude chybět.

Dalšího dne jsme se setkali na velitelství v Brazílii a osmého května už jsme budovali základnu na jižním pólu. Cesta tam nebyla snadná, ale díky špičkovému vybavení a síle vůle se dala zvládnout.

První týden jsme se soustředili na zprovoznění všech strojů, dronů a samotné ubytování v těchto nelítostných krajinách. Teploty běžně sahaly k minus 80 °C Celsia a časté bouře a rychlé větry tomu nepomáhaly. To právě kvůli nim jsme přišli o první generátor a jedno z vozidel, které bylo nelítostně odváto po ledě a shozeno z útesu. Žádnému člověku se naštěstí nic nestalo. Měli jsme ještě náhradní generátor, ale v tuto chvíli bylo všem jasné, že zdejší podnebí na nás skutečně nebude brát ani ty nejmenší ohledy. Tehdy už jsem se začal bát a má úzkost už poté jen a jen sílila. Základna se začala rozpadat, materiál na opravu docházel. Čtvrtým týdnem byla situace natolik kritická, že se velitel rozhodl vyslat nouzový signál, ale pomoc dorazí až za týden.

Generátor kvůli poškození pracoval jen na poloviční výkon. Začaly se objevovat omrzliny a nekrózy. Všichni jsme se museli navzdory zdravotnímu stavu dostat na místo vyzvednutí. Teď by se nám ten generátor hodil. Palivo vycházelo jen tak tak. V polovině cesty jsme přišli o další vozidlo. Byli v něm Müller a Molly. Nebylo jim pomoci.

Domů se nás z osmi vrátilo jen pět. Ta výprava už mi navždy zůstane vryta do paměti. Mysleli jsme si, jak jsme skvěle připraveni, ale dál od reality jsme být nemohli. Nikdy nepodceňujte přípravu! NIKDY!

Autor povídky: D. Kypr, PS4

Foto: M. Z.

NA SLOVIČKO S MGR. HANOU CIPRYSOVOU

1. Co Vás vedlo ke studiu zdravotnického oboru?

Už od dětství jsem chtěla být zdravotní sestřičkou. Přivedla mě k tomu moje teta, která byla dětská sestra a jednou mě vzala do nemocnice. Ke studiu zdravotnického oboru jsem se pak dostala po maturitě na gymnázium a rovnou jsem si k němu přidala i učitelství odborných předmětů.

2. Jaké byly Vaše začátky ve zdravotnické profesi?

Po škole jsem pracovala jako zdravotní sestra v Ústřední vojenské nemocnici v Praze na chirurgickém oddělení. Byla to pro mě skvělá zkušenost, pracovala jsem ve směnném provozu a měla jsem možnost spolupracovat i s lékaři, kteří jezdili na vojenské mise. Jak už to v životě bývá, náhodou jsem se dostala i k učení na SZŠ Ruská při Vinohradské nemocnici, a to mě moc bavilo.

3. Jaké okolnosti vás přiměly k tomu, že jste se rozhodla vzdělávat budoucí zdravotníky?

I tady sehrála roli souhra okolností. Když jsme se přestěhovali s manželem a dětmi do Břeclavi, odkud pocházím, tak se otevřel obor Zdravotnický asistent na naší škole a já jsem v něm začala učit v 1. ročníku somatologii. Učila jsem přitom i na ZŠ, ale moje zaměření bylo jasné a po dvou letech fungování naší „zdravky“ jsem nastoupila na plný úvazek a dostala jsem svou první třídu i jako třídní učitelka. A to bylo v roce... hoodně dávno.

4. Na které škole jste získala pedagogické vzdělání, jak dlouho jste studovala a které předměty Vám daly nejvíc zabrat?

Studovala jsem 5 let na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci obor s názvem Učitelství odborných předmětů pro střední zdravotnické školy. Odborné předměty jsme měli na lékařské fakultě. Byly těžké, ale moc mě bavily. A nejtěžší byla asi anatomie a fyziologie.

5. Kdy jste se začala věnovat dobrovolnické činnosti a co Vám tyto aktivity přinášejí?

Řekla bych, že dobrovolnická činnost má hodně blízko k naší profesi. Najít úplný začátek je pro mě těžké, ale s Charitou spolupracuji už asi 20 let a 4 roky jsem dobrovolníkem organizace Adra a chodím za jednou starší paní do domácnosti. V létě o prázdninách trávím týden s dětmi s autismem na příměstském táboře. Baví mě to a je to pro mě radost.

6. Jak jste se dostala ke spolupráci s Charitou Břeclav? Se kterými dalšími organizacemi spolupracujete?

Ke spolupráci s Charitou jsem se dostala přes Národní potravinovou sbírku a Koláč pro hospic. Charita potřebovala dobrovolníky, a tak jsme se skupinkou žáků šli pomoci. Jak už jsem uvedla výše, spolupracuji ještě s Adrou a Modrou vážkou, což je organizace, která se věnuje rodinám dětí s PAS (porucha autistického spektra).

7. Baví Vás víc teoretická výuka ve škole, nebo ta praktická v nemocnici? A proč?

Baví mě obojí a jsem moc ráda za to, že je moje práce pestrá a není odtržená od praxe. V nemocnici se mi líbí kromě učení i setkávání se s novými lidmi a jejich příběhy. Ve škole si zase více užívám práci s třídním kolektivem a možnost žáky motivovat a posouvat.

8. V čem se liší výuka na střední škole od té na „vošče“?

Liší se hodně, už tím, že VOŠ je dálkové studium a studenti mají výuku ve škole jen v pátek a v sobotu. Také způsob učení je jiný, na VOŠ více přednášíme a konzultujeme a ve zkuškovém období potom zkoušíme podobně jako na vysoké škole. Středoškoláky se snažím nadchnout pro obor už od začátku a taky pracovat na příjemném klimatu ve třídě. Na výuku je více času a vzdělávání probíhá nejen v odborných, ale i ve všeobecných předmětech.

9. Jak jste se dostala do semifinále Global Teacher Prize Czech Republic a jaký máte z této soutěže pocit?

Do soutěže mě nominovala paní ředitelka. V nominaci ocenila moc hezky moji práci, a tak jsem se na základě toho přihlásila. Byla to zajímavá zkušenost. Kromě pohovoru a medailonku jsem měla za úkol natočit svou vyučovací hodinu, a to nebylo vůbec jednoduché. Ale podařilo se a děkuji za to své třídě PS1 a zvláště Baru Havelkové. Byli skvělí a moc mi pomohli. Ze soutěže mám dobrý pocit, myslím si, že je to hezké ocenění práce učitelů.

10. Máte toho opravdu hodně – učitelství, výchovné a kariérové poradenství, dobrovolnictví. Zbývá Vám čas na nějaké koníčky?

Určitě. Už mám dospělé děti, tak mám teď více času jezdit na kole, cestovat nebo chodit za kulturou. Miluji hudební festivaly, letos se chystám na Colors of Ostrava.

11. A co Vaše rodinní příslušníci – je mezi nimi někdo, kdo se také věnuje zdravotnickému povolání?

Mám tři děti a dcera je porodní asistentkou. Pracuje v Brně-Bohunicích na porodním sále a často spolu probíráme zážitky ze zdravotnictví.

12. Co byste na závěr vzkázala čtenářům našeho časopisu?

Přeji všem příjemný závěr školního roku a krásné prázdniny plné zážitků!

Za odpovědi děkují: N. Semková a K. Nováková, MM2

Foto: M. Z.; archiv H. C.

O PING-PONGU S FILIPEM PRCHLÍKEM

1. Kde se v tobě zrodila láska ke stolnímu tenisu?

Ping-pong jsem začal hrát asi v první třídě s rodiči v restauraci, ale nijak zvlášť jsem se tomu nevěnoval. Od roku 2022 jsem začal chodit na kroužek a další rok jsem se tomu začal věnovat naplno.

2. Baví tě to pořád jako ze začátku?

Občas se najde slabší chvílka, kdy mám nějaké výpadky, že se mi nechce, ale důležitá je disciplína.

3. Za jaký klub hraješ? A jak se ti tam líbí?

Hraji za SKST Hodonín a líbí se mi tam moc. Je tam velice dobrý kolektiv a výborné tréninky.

4. Kolik volného času tomu věnuješ?

Tady bych to spíše otočil, že nemám skoro vůbec žádný volný čas. Většinou jsem na turnajích nebo na tréninku.

4. Jakou máš kondiční přípravu?

Jenom do posilovny chodím jednou týdně, ale i před tréninkem někdy posilujeme střed těla nebo výbušnost.

6. Jak se ti spolupracuje s trenérem?

V klubu máme více trenérů, ale musím říct, že jsou všichni strašně moc fajn a ve všem pomohou.

7. Jaké jsou tvé největší úspěchy?

Největší úspěch v Česku je 1. místo v mixu para (čtyřhra s Terezou Čákorovou). Ve své kategorii postižení druhé místo. V kategorii všech postižení také druhé místo.

8. Co všechno tě ještě čeká?

Za týden mě čeká mistrovství české republiky para v Hodoníně (zde získal zlato v kategorii TT6-7 a v mixu TT6-11 opět s T. Čákorovou – pozn. M.Z.). Potom mezinárodní turnaj v Ostravě. A ještě minimálně mistrovství Evropy ve švédském Helsingborgu.

9. Čeho bys chtěl v životě dosáhnout?

Co se týče školy, tak odmaturovat a dostat se na vysokou školu a zvládnout ji 😊, a ve stolním tenise kvalifikovat se na paraolympiádu a udělat tam nějaký pořádný výsledek.

10. Proč sis vybral zrovna naši školu?

Škola mi nabídla výborné podmínky, co se docházky týče, a podporuje mě a taky jsou tu moc milí učitelé. Líbí se mi tady, ve třídě máme dobrý kolektiv.

Za odpovědi děkuje: L. Melicharová, MM2

Foto: archiv F. Prchlíka

BESEDA O CIMBÁLU S ANTONÍNEM HUTAŘEM

Náš angličtinář a vyučující předmětů informační technologie a mediální prezentace má rovněž hudební nadání. A protože Veronika je také cimbalistka, rozhodla se společně se mnou vyzpovídat svého zkušenějšího kolegu.

1. Jak jste se dostal k cimbálu? Co vás na něm zaujalo jako první?

Jelikož na tento nástroj hrála moje maminka, cimbál stál u nás doma v obývacím pokoji a maminka na něj občas něco zahrála. Asi jsem se o to jako malý kluk zajímal, tak mě rodiče dali v pěti letech do ZUŠ Břeclav k paní učitelce Šrámkové. Pamatuji si, že nejvíc mě zaujalo rozložení strun a hledání v nich nějakého systému.

2. Jak dlouho na cimbál hraje a máte nějaký vzor?

Hraji více jak 20 let a vzorů mám hned několik. Co se týče kompozice a harmonizace, tak je to určitě Petr Gablas, po technické stránce nástroje a přístupu k folklorní hudbě Petr Spěvák. Slovenskou a romskou hudbou a svými skoro až atletickými výkony mne fascinuje Ernest Šarközi.

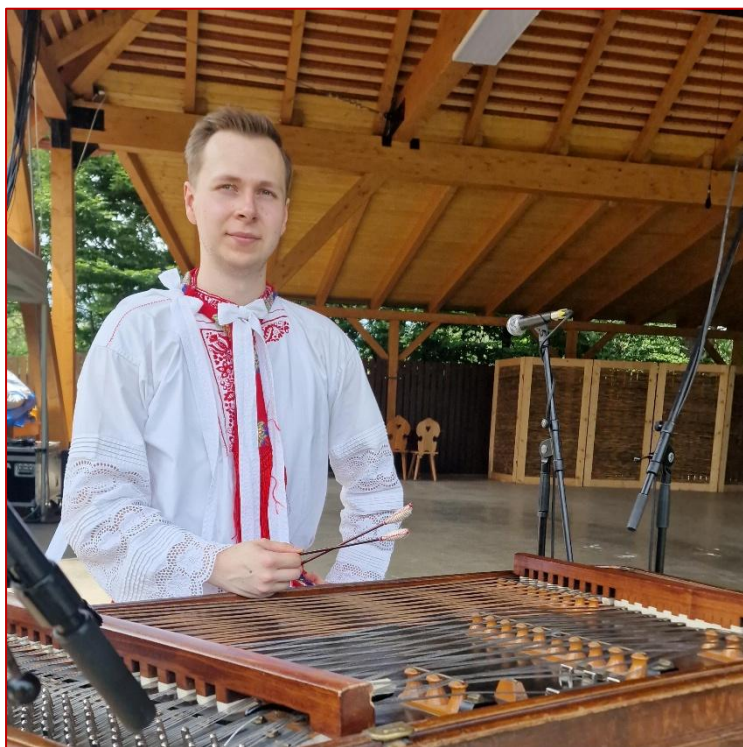
3. V čem podle vás spočívá největší výzva při hraní na cimbál?

Záleží na stylu hraní, ale myslím, že nejvíc univerzální a často málo procvičovaná je technika úhozu paličkou, rytmus a uvolnění zápěstí.

4. Jaký repertoár hraje nejraději?

Rozhodně nejraději mám folklor, ať už to je moravský (Podluží, Hornácko, Strážnicko atd.), slovenský nebo romský repertoár. Když jsem ještě chodil do ZUŠ, nejvíc mě tam bavily zajímavé úpravy známých písní, konkrétně si pamatuji na duet Prší, prší, nebo filmová hudba.

5. Mění se podle vás postavení cimbálu v dnešní hudbě? Má větší nebo menší prostor než dřív?

Nemyslím si, že by měl méně prostoru, ale taky bych neřekl, že by nějak drasticky rostl. Podle mě cimbál si utvrzuje svoje postavení jako lidový nástroj a jako regionální rarita.

6. Jak vnímáte roli cimbálu v lidové hudbě na Moravě a na Slovensku?

Nepostradatelnou. Díky cimbálu je moravská a slovenská lidová hudba natolik jedinečná, že ostatní nástroje nebo styly se udržují právě okolo něj. A samozřejmě repertoár (pro svou ne úplně širokou rozmanitost mimo folklorní hudbu) je udržován díky cimbálu relativně homogenní a zároveň kreativní, prakticky jenom díky tomuto limitu z pohledu nástroje.

7. Hrajete v nějaké cimbálové muzice? Pokud ano, v jaké?

Ano, hraji už od dětství v cimbálové muzice, která původně vznikla při dětském folklorním souboru Jatelinka z Moravské Nové Vsi, kde jsme tento soubor doprovázeli na jeho

vystoupeních. Později jsme začali hrát i sami ve sklepech nebo restauracích pod názvem CM Lusk. Tento název nám zůstal i po tom, co jsme se úplně oddělili od Jatelinky asi před 5 lety. Kromě CM Lusk hrávám také v muzice LH Spontán, nebo vypomáhám spřáteleným muzikám, když zrovna nemůže jejich cimbalista.

8. Stalo se Vám někdy něco nezapomenutelného s muzikou při důležitém vystoupení?

Při jednom z předhodovních zpívání jsme měli možnost na pódiu něco předvést jen jako muzika. Tak jsem pro tuto příležitost upravil písničku Široký járeček, kde jsme v poslední sloce začali zpívat a capella (*bez nástrojů – pozn. M.Z.*) a v daný moment jsme se rozdělili do trojhlasu. Na zkouškách jsem cítil, že to bude stát za to, ale ten moment na podiu, když se rozezněl trojhlas, byl opravdu dechberoucí.

9. Máte nějaký rituál nebo zvyk, který dodržujete před hraním?

Asi bych to nenazval rituálem, ale pokaždé se snažím dostat do folklorní nálady posloucháním folklorních písniček na Spotify nebo z nějakého záznamu. Většinou u toho neberu ohled na zbytek muziky třeba po cestě, kteří nemají na výběr a poslouchají taky. A také se mi stává, že když je chvíle prostoru před začátkem samotného hraní, uvolňuji si zápěstí boucháním paličkami do všeho možného.

10. Jaké máte plány do budoucna – koncerty, nahrávky, spolupráce?

Žádné velké plány, jako by byl koncert nebo nahrávka, momentálně nemám, pouze se dlouhodobě chci zlepšovat, nespadnout do nějaké neměnné rutiny a posouvat se dál.

11. Co Vám přinesla návštěva pana cimbalisty Ernesta Šarköziho?

Obrovsky mi otevřela oči, jak moc toho ještě neumím a kolik je toho vlastně možné obsáhnout na cimbál i v rámci „pouze“ folklorní hudby. Uvědomil jsem si, že zvládnutí techniky hraní na tento nástroj je ještě důležitější, než jsem si myslel. A v neposlední řadě jsem si od něj odnesl jeho techniku cvičení stupnic, úhozu paličkami, a dokonce samotné sezení na židličce při hraní.

Za odpovědi děkují: H. Hrůzová, V. Uhrová, MM2

Foto: archiv T. Hutaře

Ilustrace: B. Valínová, MM2

SIMULAČNÍ CENTRUM BRNO

Dne 20. ledna 2025 jsme se s celou třídou a s několika studentkami prvního ročníku VOŠ zúčastnili exkurze do simulačního centra, kde jsme měli jedinečnou příležitost vyzkoušet si různé situace v reálném prostředí. Toto centrum je vybaveno moderní technologií, která umožňuje simulovat reálné situace z různých oblastí, jako je medicína, krizové řízení nebo technické obory. Během naší návštěvy jsme získali nové zkušenosti.

V Brně se nachází Simulační centrum Lékařské fakulty Masarykovy univerzity (SIMU). Centrum je součástí Univerzitního kampusu Bohunice a jeho adresa je Kamenice 3, 625 00 Brno.

SIMU je vybaveno jako reálná nemocnice včetně heliportu na střeše, operačních sálů, jednotek intenzivní péče a dalších specia-

lizovaných oddělení. V budově najdete 24 patientských simulátorů, 14 3D virtuálních simulátorů. Nachází se zde třeba i 48 trenažérů pro resuscitaci a spousta dalších věcí.

Na místě si nás rozdělili do dvou skupin a postupně nám ukázali různé místnosti. Zkusili jsme si resuscitaci s pomocí ambuvaku a měřila se frekvence a stlačení, které jsme viděli na tabuli. Byla tam i místnost s porodem, kde jsme si zkusili porodit miminko tak, jak ho rodí lékaři nebo porodní asistentky.

Moc se nám to všem líbilo. Bylo to velmi zajímavé a rádi bychom se tam podívali zase a zopakovali si to.

*N. Horňáková, PS3
Foto: Mgr. J. Ševčíková*

NULTÁ HODINA AUTOŠKOLY

Dne 26. února se ve škole uskutečnila akce nazvaná Nultá hodina autoškoly. Dorazili k nám zástupci hasičů, policie a pracovník z Besipu. Vytvořili pro nás tři stanoviště a rozdělili nás do skupin. Na každém stanovišti jsme byli hodinu. Při první

hodině nás hasiči poučili o bezpečnosti při manipulaci s ohněm a také nám pouštěli různá videa z autonehod. Též se ptali, jak bychom se při takových situacích chovali, abychom zachránili život druhým a neohrozili přitom ten svůj.

Druhá hodina proběhla s pracovníkem Besipu. Ten nám řekl, jak se správně chovat na silnici buďto jako chodec, nebo jako řidič. Také nám dával různé

příklady, aby viděl, jak se zachováme při takových situacích, kde by nám šlo o život. Poté pustil video, kde si lidé zkoušeli, jaké to je při nárazu do stěny nebo otevření airbagu. Ke konci nám ještě rozdál reflexní pásky a letáček s informacemi.

Poslední hodina patřila panu policistovi. Ten nám ukázal, jaké různé stavy můžeme zažít při užívání drog nebo alkoholu pomocí speciálních brýlí. Ptal se nás, jestli máme řidičský průkaz, nebo jestli děláme autoškolu. Potom nám ukázal, jak probíhá dechová zkouška či test na drogy. Někteří ze spolužáků si to mohli dokonce i zkusit a naštěstí všem vyšel test negativní. Vysvětlil nám, jak to probíhá, když si musí vynutit zastavení vozidla pomocí zastavovacího pásu. Zeptal se i na to, jestli víme, co všechno musí v autě být, například lékárnička nebo reflexní vesty.

Celý den jsme si velmi užili, bylo to velice poučné.

*N. Šuterová, K. Čapková, PS3
Foto: M.Z.*

TÁTŮV NÁPAD ZMĚNIL MŮJ ŽIVOT!

Byla sobota ráno, když jsem se vydal na pomoc mému bratrovi s opravou auta, kterou jsme prováděli na hasičské zbrojnici ve Valticích z důvodu velkého množství prostoru. Tohle bylo možné, protože v tu dobu bratr působil jako hasič ve Valticích.

Byl to den, kdy jsem také slavil své 15. narozeniny. Když oslava začala, nějak jsme se dostali k tématu týkajícího se hasičů. Protože jsem na 1. stupni základní školy dělal hasičský sport a táta viděl, že mě to bavilo, tak navrhl, ať začnu chodit na stanici, když se tam jednotka schází. Samozřejmě jsem na to kývnul.

Tak jsem každý pátek chodil na zbrojnici, abych nasbíral co nejvíce informací a zkušeností týkajících se údržby vozidel a různých přístrojů. Rovněž probíhalo i školení ohledně požární prevence a jak se chovat, když požár vypukne. Na výjezdy jsem z důvodu mé neplnoletosti samozřejmě nemohl, ale už i tréninky, výcviky a školení mě extrémně bavily a fascinovaly.

Po dovršení 18 let jsem nezapomněl a šel jsem si zařídit zdravotní prohlídku a podepsat smlouvu s městem. Tím jsem se stal oficiálně dobrovolným hasičem. Moc jsem se těšil na svůj první výjezd a taky netrvalo dlouho, kdy se rozezněla hasičská siréna společně s oznámením na telefonu popisu-

jícím detaily události. Nejednalo se o požár, hasiči jezdí též ke spadlým stromům, autonehodám nebo také jako asistence ostatním záchranným složkám. V tomhle případě se jednalo o spadlý strom na komunikaci vlivem silného větru. Nešlo o nic závažného, ale ten pocit, když se ozve poplašný signál, stojí za to.

To největší kouzlo na tom je, že se nebere v potaz, co zrovna dělám. Jakmile se rozezní poplach, všeho nechám a klidně i uprostřed noci běžím na stanici, abych mohl pomoci druhým.

Nejvíce mě zasáhl výjezd na požár chaty, ve které spali lidé. Byl obrovský adrenalin jít tam, odkud ostatní utíkají. Tenhle zásah si budu dlouho pamatovat i z toho důvodu, jak je požární prevence důležitá a že během zlomku sekundy se člověku může obrátit život vzhůru nohama.

Osobně mě nejvíce baví ta rozmanitost práce a to, že člověk nikdy neví, co ho na místě čeká. Samozřejmě jsme nejradši, když to není nic závažného a vše se obejde bez újmy na zdraví.

A tohle je příběh o tom, jak jeden pouhý nápad mého táty změnil můj život od základů a dostal mě k tomu, že dělám to, co mě naplňuje.

J. Foukal, MM4

Foto: M. Z.

NEŽ SE ZAČNEME UČIT

Hned první den 2. pololetí jsme měli ve škole zábavný a oddechový program.

První dvě hodiny jsme strávili v PC

učebně, kde s námi byl pan učitel Němetz. Hrál s námi hru o finanční gramotnosti, která se

jmenovala FinGR Play. Tato hra je super způsob, jak se naučit správně hospodařit s penězi. Pomocí různých scénářů a úkolů jsme se dozvěděli, jak důležité je mít dobré finanční znalosti.

Poté jsme se přesunuli do učebny 12, kde nás přivítal pan učitel Hutař. Sledovali jsme zajímavý film, který se jmenoval Safety, not guaranteed. Během filmu jsme museli odpovídat na otázky ohledně děje. Bylo to fajn, protože jsme si tím i procvičili angličtinu.

Nakonec jsme šli do učebny číslo 02, kde na nás čekala paní učitelka Slavíková. Tyto dvě hodiny se nám líbily nejvíce, protože jsme si mohli zahrát naši oblíbenou karetní hru UNO. Celý tento den se nám velmi líbil a myslíme si, že i ostatním.

M. Pospíšilová, P. Zlámalová, PS2

Foto: M. Z.

První únorové pondělí se konala školní akce. Nebyla to ale obyčejná akce, byli jsme totiž na zimním stadionu v Břeclavi. Kdo bruslit nebyl, zůstal ve škole, kde se děly různé další aktivity.

V 8:00 jsme měli sraz u školy, kde se zkontrolovala docházka, a mohli jsme vyjít. Při příchodu na zimák nás uvítala milá paní, která nám přidělila kabiny, kde jsme si obuli brusle. Ze začátku jsme jen bruslili, ale po chvíli se vyčlenil kousek ledu, kde se hrál hokej. Této týmové hry se účastnilo asi 7 žáků, včetně pana učitele Tkadlece, který se ničeho nebál. Jelikož hráli i lidé, kteří se tomuto sportu věnují, tak vždy vyhrál tým, kde byli hokejisté. Po dvou hodinách strávených na ledě byl konec, a tak jsme všichni utíkali do šaten, kde bylo krásné teplíčko.

Myslím si, že tuto akci hodnotíme pozitivně, bylo to skvělé zpestření. Zároveň to byl pohodový vstup do 2. pololetí školního roku.

P. Netopilová, K. Sedláčková, MM3

Foto: Mgr. J. Ševčíková

Dne 3. února jsme měli ve škole „Workshopový den“. Každý si vybral tři workshopy; já a Terežka jsme si vybraly anglický filmový kroužek s panem učitelem Hutařem, psychohygienu s paní učitelkou Trubačovou a finanční gramotnost s panem učitelem Němtzem.

Markétka: Mě nejvíce zaujal filmový kroužek s panem učitelem Hutařem. Bavil mě film, který vybral, a odpovídání na otázky, co připravil. Bylo to zajímavé.

Terežka: Nejvíce mě bavila psychohygienu s paní Trubačovou. Měla to hezky připravené, mohli jsme si při uvolňování těla zdímnout. Nachystala krásné mandaly a obrázky na vybarvení. Byl to pro mne nádherný relax.

Třetí workshop byl taktéž zajímavý a zábavný. Hráli jsme počítačovou hru zaměřenou na finanční gramotnost. Ve hře jsme měli přidělenou rodinu a měli jsme na starost jejich finance. Bylo to poučné.

M. Tučková a T. Uhrová, MM2

KVĚTY A ZVÍŘATA OBJEKTIVEM MM2

Blanka Valínová

Adéla Prchalová

Hana Hrůzová

Tereza Uhrová

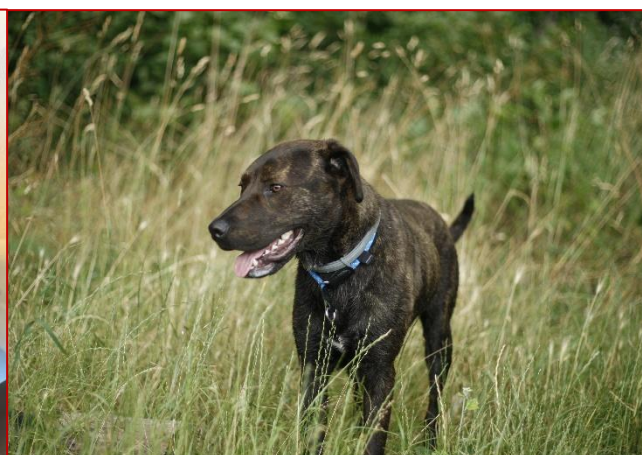
Nelly Semková

Markéta Tučková

Kludie Sůkalová

Lucie Remeňová

VE STYLU LAS VEGAS

Atmosfera kasina v největším městě amerického státu Nevada dýchala na návštěvníky letošního školního plesu, který se konal v pátek 14. března v poštorenském kulturním domě.

Organizaci akce měli jako tradičně na svých bedrech žáci třetích ročníků a na její přípravě si dali opravdu záležet. Začali již několik měsíců dopředu, takže výzdoba tanečního sálu byla opravdu okouzlující. Nechyběl ani oblíbený fotokoutek.

Program byl tuze nabitý. O netradiční úvod se postarala dětská cimbálová muzika z Lanžhota, jejíž členkou je mj. žákyně naší školy Veronika Uhrová z MM2. Jejich výkon publikum ocenilo dlouhotrvajícím potleskem. Poté se dostal ke slovu DJ Martin Ryan, jenž dokázal hosty dostat na taneční parket a vytvořit skvělou zábavu.

Během večera se představila i taneční skupina Activity DC, která si připravila energické a profesionální vystoupení. Následně se začaly prodávat lístky do tomboly.

Největší očekávání ale směřovalo k půlnočnímu překvapení, které třetáci s velkým časovým předstihem plánovali a trénovali. Příprava se občas neobešla bez komunikačních chyb a jiných komplikací, ale nakonec se vše zvládlo a výsledek měl velký úspěch. Taneční kreace obou tříd byly humorné a všichni se dobře bavili.

Tombola byla díky štědrým sponzorům velmi bohatá. Hostů přišlo opravdu hodně a celková atmosféra akce byla nezapomenutelná. Všichni účastníci si večer plný zábavy, tance, smíchu a výher užili a kdyby to bylo možné, tančili by klidně až do rozednění. Doufejme, že příští rok si budoucí třetáci přichystají taky takový pěkný ples.

*K. Brlohová, M. Košutková, PS3
Foto: M. Z.*

POSTŘEHY Z ÚSTNÍ MATURITNÍ ZKOUŠKY

Foto: M. Z.

MATURITA JE ZA MNOU!

Maturita je zlomový bod každého středoškoláka. Jak ji prožívají samotní letošní maturanti? Zeptali jsme se jednoho z nich, úspěšného absolventa Daniela Kypra (PS4).

Jak bys popsal svoje pocity v týdnu před maturitou?

Hmm, no moc jsem to nevnímal, člověku to nepřijde... Nebo aspoň mně to nepřišlo.

Kolik přibližně času jsi věnoval učení na maturitu?

To je dobrá otázka, fuu, kolik to mohlo být? Chtěl jsem se učit aspoň několikrát týdně. Vždycky jsem se k tomu dokopával celý den, než jsem se něco naučil. Občas to úplně nevyšlo, ale dohromady to mohlo být tak... několik měsíců.

Dělal ti problém nějaký předmět? A který jsi věděl že máš naopak v kapse?

Problém mi dělala hlavně psychologie a čeština, kde mi s přípravou velmi pomohla moje přítelkyně. V psychologii si člověk musí osvojit

základní výrazy, aby se vůbec mohl učit jiné pojmy, takže to bylo hodně v tomto problematické. A čeština, tam všechny ty knížky do sebe nějak dostat...

Z čeho jsi měl největší strach a v čem sis naopak věřil?

Věřil jsem si v ošetřovatelství, kde jsem si vytáhl tu nejhorší možnou otázku, ale díky bohu mi to vyšlo, a naopak jsem měl největší strach z psychologie, kde jsem naopak vytáhl úplně perfektní otázku a dostal jsem za jedna.

Jak jsi oslavil úspěšnou maturitní zkoušku?

Právě jsem se vrátil z dovolené v Řecku, s kamarádem jsme to oslavili pořádně, jak se patří.

Všem letošním maturantům srdečně gratulujeme k úspěšnému složení maturitní zkoušky. Přejeme vám hodně štěstí a úspěchů v dalším studiu, práci nebo osobních plánech. A hlavně – nezapomeňte si užít zasloužený odpočinek!

Tereza Uhrová, MM2

Foto: M. Z.

PŘEDÁVÁNÍ MATURITNÍCH VYSVĚDČENÍ

V pátek 6. června 2025 v břeclavské synagoze proběhla slavnostní událost, a to předávání maturitních vysvědčení. Jelikož jsme prostřednictvím platformy Teams předem dostali veškeré informace, nemuseli jsme se obávat, že si s něčím nebudeme vědět rady.

Zahájení začalo v 15:00, ale sraz byl naplánován na 14:30. Netrvalo dlouho a postupně se začali scházet jak úspěšní absolventi obou tříd, tak i rodiče a učitelé s paní ředitelkou. Poté se všichni přesunuli do synagogy, kde před samotným předáváním proběhl cvičný nástup.

Akci zahájila studentka třídy PS3 skladbou na klavír. Následovala studentská hymna Gaudeamus Igitur v podání našeho pana třídního učitele. Po krátkém hudebním zpestření vystoupili třídní učitelé PS4 a MM4 s projevem a také jeden absolvent z každé třídy, který měl rovněž svůj proslov,

v němž děkoval vyučujícím za jejich práci a trpělivost.

Pak už přišlo samotné předávání vysvědčení, ten okamžik, na který jsme tolik čekali. Po všech těch hodinách učení, zkoušení a občas i stresu to byl krásný pocit – vědět, že jsme to zvládli. Poté vyšly na pódium absolventky, které prospěly s vyznamenáním, aby jim byly předány dárky. Na úplný závěr zazněla ještě jedna skladba na klavír – opět v podání žákyně třetího ročníku – a tím se uzavřela nejen tato sváteční chvíle, ale symbolicky i celá naše středoškolská cesta.

Slavnostní událost se vydařila a hezké vzpomínky si odnesli nejen absolventi, ale určitě i učitelé. Děkuje všem pedagogům, rodičům a spolužákům za podporu, trpělivost a společné roky. Tohle byl jeden z okamžiků, na které budeme vzpomínat celý život.

J. Schneiderová, J. F. Miadik, MM4

Foto: Ing. M. Němetz

STALO SE...

27. března se konalo školní kolo Soutěže v první pomoci pro žáky tříd PS1 a PS2. Žáci třetího ročníku zdravotnického oboru si pod vedením svých učitelů odborných předmětů připravili řadu stanovišť, kde hráli zraněné. Soutěžící se museli vypořádat např. s resuscitací, hypoglykemickým šokem, cévní mozkovou příhodou, tepenným krvácením či s vyraženým zubem po rvačce. Zvítězilo družstvo PS2 ve složení Eva Garšicová, Pavlína Zlámalová a Barbora Kocmánková.

16. dubna se žáci 1. ročníku obou oborů v doprovodu svých třídních učitelek Mgr. Hany Ciprysové a Mgr. Lucie Suchánkové vypravili do hodonínské zoologické zahrady. Zde nejprve absolvovali poutavý vzdělávací program týkající se ohrožených živočišných druhů a poté si prohlédli samotnou zoo. Nemohli vynechat ani výběh zeber, z nichž jednu naše vzdělávací instituce v tomto školním roce sponzoruje.

Ve stejný den (16. 4. 2025) se naši třetáci vydali do Strážnice. Nejprve zažili v Rohatci menší dobrodružství při přestup na vlak jiného železničního dopravce a poté následovala procházka od strážnického nádraží k přístavu na Baťově kanále, kde už na ně čekala projížďka lodí s odborným výkladem o historii tohoto vodního díla.

24. dubna se uskutečnil na SZŠ a VOŠz E. Pöttinga v Olomouci 16. somatologický den pro žáky prvních ročníků zdravotnických oborů. Naši školu zde reprezentovala Gabriela Klaclová z PS1. V konkurenci 16 účastníků se neztratila a za svoji prezentaci o oběhovém systému se zaměřením na srdce získala Cenu studentské poroty a Cenu publika. Srdečně gratulujeme!

-red-

Foto: archiv školy

SŠ manažerská a zdravotnická a VOŠ zdravotnická s. r. o., Břeclav

MAZEC
Školní časopis

ŠÉFREDAKTOR:
REDAKČNÍ TÝM:

Mgr. Milan Zachodil
MM2 (pro školní rok 2024/2025)

Bílková Eliška
Dobrovolný Tomáš
Esterková Nela
Hrůzová Hana
Macho Michael
Marešová Natálie
Melicharová Lucie
Nováková Karolína
Prchalová Adéla

Remeňová Lucie
Semková Nelly
Spěváková Soňa
Sůkalová Klauďie
Tučková Markéta
Uhrová Tereza
Uhrová Veronika
Valínová Blanka
Vozar Matyáš

